

Núm. de Decret i Data:
2023DEC002929 14/12/2023

DECRET D'ALCALDIA

Exp. 2023/000769

Mitjançant Decret de l'Alcaldia núm. 2023DEC000656, de data 22 de març de 2023, es va incoar el present procediment de responsabilitat patrimonial, a instàncies de la reclamació formulada pel senyor [REDACTED], en representació del menor d'edat [REDACTED], a on s'exposava que el passat dia 18 de gener de 2023, sobre les 12:30 hores, el seu fill va patir un accident de circulació amb el seu patinet elèctric mentre pujava pel carrer Vall d'Aran, en direcció a la piscina municipal, a on existeix una rotonda i contenidors, en el moment de circular per sobre d'un baden reductor de velocitat se li va quedar enganxada la roda davantera del patinet en un forat i va caure el terra. Com a conseqüència de l'accident, el reclamant sol·licita una indemnització de 145,20 euros pels danys materials soferts pel patinet elèctric.

En data 5 de desembre de 2023, l'instructor ha formulat la proposta de resolució que es transcriu literalment a continuació:

"ANTECEDENTS DE FET"

1. En data 26 de gener de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023001825, es va presentar reclamació de responsabilitat patrimonial contra aquesta Corporació, formulada pel senyor [REDACTED], en representació del menor d'edat [REDACTED], on s'exposa que el dia 18 de gener de 2023, sobre les 12:30 hores, el seu fill va patir un accident de circulació amb el seu patinet elèctric mentre pujava pel carrer Vall d'Aran, en direcció a la piscina municipal, a on existeix una rotonda i contenidors, en el moment de circular per sobre d'un baden reductor de velocitat se li va quedar enganxada la roda davantera del patinet en un forat i va caure el terra. Com a conseqüència de l'accident, el reclamant sol·licita una indemnització de 145,20 euros pels danys materials soferts pel patinet elèctric.

2. En data 3 i 28 de febrer de 2023, amb registres de sortida núm. S2023001606 i S2023002757, respectivament, se li va requerir a la persona interessada perquè esmenés els defectes de la seva sol·licitud i en dates 9 de febrer, 9 i 15 de març de 2023, va presentar parcialment la documentació requerida.

3. Mitjançant Decret d'Alcaldia núm. 2023DEC000656, de data 22 de març de 2023, es va incoar el present procediment de responsabilitat patrimonial. En aquesta resolució es notificà la designació d'instructor de l'expedient i es realitzà la comunicació de conformitat amb l'article 91.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. Tanmateix es va acordar la suspensió del termini màxim legal per resoldre i notificar el procediment a l'empara de l'article 22.1.d) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, i es va requerir expressament al sol·licitant l'aportació de documentació.

4. En data 30 de març de 2023, l'instructor del procediment va sol·licitar l'informe preceptiu al Departament de Seguretat Ciutadana (Policia Local), en relació als fets objecte de la reclamació i de les seves circumstàncies.

5. Per instància de data 13 d'abril de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023008384, la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA, per compte de la companyia asseguradora ZURICH, va comunicar el tancament del sinistre perquè l'import de la reclamació (145,20€) és inferior al de la franquícia de 950 euros establert a la pòlissa núm. 108117649 aplicable al present sinistre de responsabilitat patrimonial.

6. En data 7 de juny de 2023 es va emetre l'informe sol·licitat per part del Departament de Seguretat Ciutadana.

7. Per ofici de l'instructor de data 21 de juny de 2023 es va donar trasllat a les parts interessades de l'informe preceptiu anteriorment esmentat i es va acordar reprendre el termini per resoldre i notificar el procediment.

8. Per acord de l'instructor de data 7 d'agost de 2023 es va obrir un període de prova ordinari per un termini de 15 dies hàbils, amb el resultat que consta a l'expedient.

9. Mitjançant instància de data 9 d'agost de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023018426, la part reclamant va adjuntar la documentació requerida.

10. Per acord de l'instructor de data 25 d'octubre de 2023 es va declarar conclòs el període ordinari de prova i es va iniciar el tràmit d'audiència previst a l'article 82 de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, en virtut del qual es va concedir a les parts interessades un termini comú de 15 dies, a fi de que presentessin les al·legacions que estimessin oportunes, així com els documents i justificants adients per a la seva defensa.

11. La part instant no ha formulat al·legacions dins el termini establert a tal efecte.

FONAMENTS JURÍDICS

I.- Normativa aplicable

L'article 106.2 de la Constitució Espanyola estableix que els particulars, en les condicions establertes per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, excepció feta dels casos de força major i sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics.

Aquesta disposició constitucional consta recollida a l'article 32 i següents de la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de Règim jurídic del Sector Públic. I en l'àmbit de l'administració municipal, existeix una previsió expressa en aquest ordre a l'article 54 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 174 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, establint-se que els ens locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

Per la seva banda, en quant al procediment a seguir, cal estar a les previsions de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. Pel que fa a la normativa catalana, la regulació comuna a totes les Administracions Públiques de la responsabilitat patrimonial es conté en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de Règim Jurídic i de Procediment de les Administracions Públiques de Catalunya.

En aquest supòsit, el procediment de responsabilitat patrimonial que ens ocupa es va iniciar mitjançant un escrit presentat al registre d'entrada d'aquest Ajuntament en data 26 de gener de 2023, en relació amb un accident produït presumptament el dia 18 de gener de 2023. Per tant, al present cas, tant pel que fa als aspectes de fons com pel que fa a les regles procedimentals de tramitació, resulten d'aplicació les previsions contingudes en la Llei 39/2015, d' 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP, en endavant) i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

II.- Procediment administratiu de responsabilitat patrimonial

Abans d'entrar en l'examen del fons jurídic de l'assumpte, procedeix analitzar si s'ajusta a dret el procediment seguit. Aquest s'ha iniciat a instància de la pròpia part perjudicada ajustadament a allò previst a l'article 66 i 67 LPACAP. En particular, i atès que la persona perjudicada és un menor d'edat, la reclamació va ser presentada pel seu representant legal, el senyor ██████████ ██████████ ██████████, pare del menor. La relació familiar s'ha acreditat amb l'aportació del llibre de família. El progenitor reclama en nom i representació del seu fill menor d'edat. La representació legal dels fills menors correspon als progenitors, com a titulars de la potestat parental, segons estableix l'article 236-18 del Codi civil de Catalunya (Llei 25/2010, de 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família).

D'altra banda, la reclamació ha especificat el dany produït, la presumpta relació de causalitat entre aquest i el funcionament del servei públic i el moment en què els danys es van produir.

Aquest Ajuntament ha realitzat els actes d'instrucció segons allò previst a l'article 75 de la LPACAP, seguint-se el procediment establert en aquella normativa. Respecte el termini per resoldre expressament i notificar la resolució és de sis mesos a computar des que s'inicia el procediment (articles 21.2 i 91.3 LPACAP), és a dir, des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre electrònic de l'Administració o organisme competent per a la seva tramitació (article 21.3 LPACAP) . Transcorregut aquest termini els interessats poden entendre "que la resolució és contrària a la indemnització" (article 91.3 LPACAP), la qual cosa "té els únics efectes de permetre als interessats interposar el recurs administratiu o contencions administratiu que sigui procedent" (article 24.2 LPACAP). No obstant això, la desestimació per silenci administratiu no eximeix l'Administració de resoldre expressament i notificar (articles 21.1, 24.1 i 24.3 LPACAP) i la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci (article 24.3.b) LPACAP).

Finalment, la reclamació patrimonial s'ha interposat dins del termini d'un any d'haver-se produït el fet que motiva la sol·licitud d'indemnització (art. 67.1 LPACAP), atès que els fets que motiven la reclamació es van produir presumptament el dia 18 de gener de 2023 i la reclamació patrimonial es va

interposar el dia 26 de gener de 2023, per la qual cosa, l'acció de responsabilitat patrimonial és temporània.

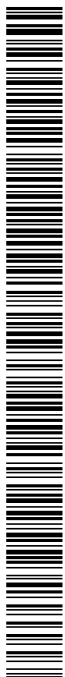
III.- Requisits de l'acció de responsabilitat patrimonial

La normativa anteriorment referida estableix els requisits o pressupòsits materials que necessàriament han de concórrer perquè pugui prosperar l'acció de responsabilitat patrimonial:

- a) *Que existeixi un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones;*
- b) *Que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateixi no tingui el deure jurídic de suportar-lo. Que el dany sigui antijurídic implica i significa que el risc inherent a la utilització del servei públic ha ultrapassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social;*
- c) *Que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic, i*
- d) *Que el dany no s'hagi produït per raó de força major, ni concorrin altres causes d'exoneració de la responsabilitat de l'Administració (com per exemple, culpa exclusiva de la víctima, intervenció exclusiva i excoent de tercer, etc.).*

La responsabilitat patrimonial administrativa es configura com una responsabilitat objectiva pel resultat, en la qual no és rellevant, des de la perspectiva de la garantia de l'administrat, que l'actuació de l'agent o funcionari causant sigui culposa o no. De fet, aquesta responsabilitat objectiva s'estén fins al punt que no cal acreditar la normalitat o anormalitat en el desenvolupament del servei públic causant, d'acord amb el redactat literal de l'article 106.2 de la CE, respecte del funcionament dels serveis públics, sinó la concurrència d'altres elements com són la producció d'una lesió en el sentit tècnic, l'antijuridicitat del dany causat així com l'existència d'una relació causal entre el funcionament del servei públic i el dany pel qual es reclama.

Ara bé, és reiterada la jurisprudència del Tribunal Suprem que afirma que no és conforme amb el principi de responsabilitat objectiva, recollida en l'article 32 de Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, la generalització de dita responsabilitat més enllà del principi de causalitat, en forma mediata, indirecta o concurrent, de manera que, perquè existeixi aquella responsabilitat, és imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït, ja que "...la prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquélla de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones convierta a éstas en "aseguradoras" universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque, de lo contrario, se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico..." (Sentència del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998, RJ 1998\5169).

Respecte de l'element causal, la jurisprudència és pacífica i assentada en el sentit que perquè sigui efectiva la responsabilitat, la relació de causalitat entre el dany i el funcionament del servei ha de ser directa, immediata i exclusiva, sense intervenció estranya o del perjudicat mateix, que pugui influir en el nexa causal.

L'article 91.2 LPACAP estableix que els particulars només tenen dret a ser indemnitzats si demostren que hi ha un nexa de causalitat entre la lesió o danys i el funcionament normal o anormal de les Administracions Públiques.

Així doncs, analitzades les actuacions que consten a l'expedient administratiu, i estudiada la prova practicada, aquest instructor proposa la desestimació íntegra de la reclamació patrimonial presentada en data 26 de gener de 2023 pel senyor [REDACTED], en representació del menor d'edat [REDACTED], doncs no concorren els elements constitutius de la responsabilitat patrimonial segons s'exposarà a continuació.

IV.- El dany

En relació al primer dels requisits legalment exigits, el dany, d'acord amb els articles mencionats amb anterioritat, ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones.

La part sol·licitant reclama una indemnització de 145,20 euros pels danys materials soferts pel patinet elèctric en qüestió. Per la seva acreditació, acompanya una factura núm. 23/00050, de data 9 de març de 2023, per import total de 145,20 euros en concepte de "HORQUILLA MIJIA M365" i "MANO DE OBRA" i diverses fotografies del patinet elèctric accidentat.

Per tant, en base a la documentació anterior, s'entén acreditat l'existència d'un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb la persona que reclama. Es dona, doncs, el primer dels requisits necessaris perquè l'acció prosperi i entri en joc el mecanisme reparador, com és l'existència d'un dany real i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en la persona de qui reclama. No obstant això, com ha reiterat la jurisprudència i la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, la sola existència d'un dany no és suficient per a apreciar la responsabilitat patrimonial de l'Administració, ja que cal que existeixi una relació de causalitat entre el funcionament del servei públic i el dany patit, i que aquest últim esdevingui una lesió antijurídica, és a dir, un dany que el reclamant no tenia el deure jurídic de suportar.

V. Relació de causalitat

El fet de que s'hagi produït un accident en la via pública no converteix a l'Administració en responsable del mateix. Perquè existeixi responsabilitat és imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït.

Per això, cal determinar prèviament si els fets van succeir tal i com exposa la part reclamant, és a dir, si es van produir en el lloc, dia, hora i la manera indicats per la mateixa. És doctrina reiterada de la Comissió Jurídica Assessora que la càrrega de la prova dels fets constitutius de la reclamació correspon a la persona perjudicada, la qual ha d'especificar les circumstàncies de l'accident i n'ha

d'aportar les proves oportunes (dictàmens 256/2011, 274/2012, 60/2014 i 197/2015, entre d'altres). Així mateix, ha expressat que, tot i que sovint resulta difícil per al particular aportar proves que determinin una realitat absoluta del que va succeir, en cada cas concret s'ha de calibrar, en vista de l'esforç probatori de qui reclama, si els indicis de prova que es mostren són suficients per a un convenciment total de la manera com van tenir lloc els fets, ja que la prova s'ha de valorar en el seu conjunt (dictàmens 183/2011, 274/2012, 113/2013 i 197/2015, entre d'altres).

En el present cas, el senyor [REDACTED], en representació del seu fill menor d'edat [REDACTED], explica que el dia 18 de gener de 2023, sobre les 12:30 hores, el seu fill va patir un accident de circulació amb el seu patinet elèctric mentre pujava pel carrer Vall d'Aran, en direcció a la piscina municipal, a on existeix una rotonda i contenidors, en el moment de circular per sobre d'un baden reductor de velocitat se li va quedar enganxada la roda davantera del patinet en un forat i va caure el terra. Per a la seva acreditació, el reclamant va adjuntar diverses fotografies del lloc on suposadament es va produir l'accident, a on s'aprecien un baden reductor de velocitat col·locat enmig de la calçada del carrer Vall d'Aran i el patinet elèctric.

Doncs bé, a criteri d'aquest instructor, s'entén que en aquest supòsit no ha quedat suficientment acreditat la realitat de l'accident per manca de prova. En aquest sentit, cal indicar que les fotografies aportades per si mateixes no fan prova de que l'accident es va produir en les circumstàncies exposades pel reclamant. A tals efectes, no consta en l'expedient la declaració de cap testimoni presencial dels fets, ni cap altre mitjà de prova objectiu, que vingui a corroborar mínimament la versió de la part reclamant. Tampoc consta l'aportació de cap informe d'assistència pel Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) que justifiqui que el menor va ser atès al lloc on diu que va patir la caiguda, ni tampoc s'ha acompanyat de cap informe mèdic d'assistència que vingui a sostenir d'alguna manera que el menor va patir un accident amb el seu patinet elèctric el dia 18 de gener de 2023 en el lloc indicat pel mateix.

A més, a l'informe del Departament de Seguretat Ciutadana de data 7 de juny de 2023 s'indica que, d'acord amb la informació continguda a les bases de dades de la Policia Local, no consta cap actuació relativa als fets esmentats en la data i lloc indicats.

Per tant, en aquest supòsit només disposem de la manifestació unilateral del reclamant com a únic element de prova en relació amb els fets que fonamenten la seva reclamació, el que resulta insuficient a criteri d'aquest instructor. L'esforç probatori de la part reclamant ha estat limitat i no es pot considerar suficient per tal que aquest instructor arribi al convenciment que l'accident es va produir en el dia, hora, lloc i motiu al·legat. Llavors, aquesta insuficiència de prova només pot perjudicar al sol·licitant atès que és la persona que té la càrrega d'acreditar els fets constitutius de la seva reclamació, per la qual cosa es considera que no han quedat acreditades la realitat i la certesa dels fets pels quals es reclama.

Sense perjudici de l'anterior, i per al cas que resultessin provades la realitat i la certesa dels fets, tampoc es pot apreciar la responsabilitat patrimonial d'aquesta Corporació, donat que el desperfecte al·legat no revestia una situació de perillositat que pogués motivar la caiguda ni esdevé un risc inadmissible

socialment. D'acord amb la legislació en matèria local, correspon a la Corporació Local la cura, el manteniment i la conservació de la via pública (articles 25.2 d) i 26.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril), i és qui ha de vetllar per a mantenir els carrers lliures d'obstacles i en un estat d'utilització correcte per als vianants, per a garantir-ne la seguretat.

Al seu torn, la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària, text refós aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, imposa als conductors de vehicles -usuaris del servei públic- uns deures, com ara conduir amb la diligència i precaució necessària per a evitar tot mal propi i aliè (article 10.2); estar en tot moment en condicions de controlar els seus vehicles (article 13.1); respectar els límits de velocitat establerts i tenir en compte, a més, les característiques i l'estat de la via, les condicions meteorològiques, ambientals i de circulació i, en general, quantes circumstàncies concorrin a cada moment, a fi d'adequar la velocitat del vehicle a les mateixes (article 21.1).

D'altra banda, és doctrina reiterada de la Comissió Jurídica Assessora (per exemple, Dictamen 36/2022, de 3 de febrer) que, quan es tracta de reclamacions de danys derivats de caigudes, per a imputar la responsabilitat a l'Administració, és necessari que el risc provocat pel servei públic sobrepassi els estàndards de seguretat exigible conforme a la consciència social (dictàmens 77/2005, 203/2008, 393/2009, 189/2011, 8/2012, 276/2013, 162/2014, 236/2015 i 77/2020, entre d'altres). El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin en un estat de conservació perfecte i rasants (sentències 758/2005, de 21 d'octubre; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem; i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya).

En la mateixa línia, en el Dictamen 321/2019 s'ha sintetitzat la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora en els termes següents: "[...] la Comissió ha posat de manifest en els seus dictàmens (178/2016, 90/2018 i 298/2018, entre d'altres) l'obligació general de les persones vianants i usuàries de les vies públiques de transitar-hi amb una mínima diligència i atenció i, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, la necessitat que la irregularitat sigui de tal entitat que provoqui un risc que sobrepassi els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 140/2017, 78/2018, 101/2018, 283/2018, 13/2019, 101/2019 i 201/2019)."

Exposat l'anterior, el senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] argumenta que l'accident del seu fill menor d'edat es va produir com a conseqüència d'haver ficat la roda davantera del patinet elèctric dins d'un forat existent en el baden reductor de velocitat instal·lat en la calçada del carrer Vall d'Aran. A la vista de les fotografies aportades en l'expedient administratiu es pot determinar que l'estat general de conservació del baden reductor de velocitat és acceptable i, efectivament, es pot apreciar l'existència d'un forat tal com al·lega el reclamant, no obstant això, també es pot observar que és un sot de petites dimensions, poc significatiu i que sobretot era del tot visible, existint espai més que suficient per haver-lo esquivat en la direcció que circulava el menor i per no haver de passar necessàriament per sobre del mateix, si el conductor del patinet elèctric hagués prestat l'atenció deguda en la seva circulació.

Cal subratllar que l'accident va ocórrer sobre les 12.30 hores del matí, moment del dia en el qual existeix visibilitat i lluminositat adequada per percebre i evitar, en tot cas, qualsevol element o circumstància, sense que consti circumstàncies meteorològiques adverses; a més, es tracta d'un carrer ample i de tram recte, sense obstacles que impedissin la visibilitat del desperfecte al·legat, per la qual cosa el reclamant estava en condicions d'evitar l'accident.

També cal afegir que la part instant afirma que el menor -de 16 anys en el moment dels fets- es desplaçava amb un patinet elèctric en el moment de produir-se de l'accident, el qual no té la mateixa estabilitat que altres mitjans de desplaçament i que és un vehicle no exempt de risc, per la qual cosa el seu ús exigeix un control continu del seu funcionament, així com de la via per la qual se circula amb la finalitat de guardar l'equilibri, doncs qualsevol obstacle, per mínim que sigui, pot provocar la pèrdua d'aquell i la conseqüent caiguda.

Finalment, a l'expedient administratiu no consta que en aquella zona s'haguessin produït altres accidents similars que permetin corroborar l'existència d'un perill per als conductors en aquest indret, fet que reforça la inexistència de la relació de causalitat entre el dany i el funcionament dels serveis públics.

En conseqüència, l'origen del dany estaria localitzat en l'esfera d'imputabilitat de la víctima, al no complir amb la diligència exigible en el control de la pròpia circulació, extremant la precaució, la qual cosa trenca el nexa causal entre el funcionament dels serveis públics i el dany patit. Per tot això, aquest instructor proposa desestimar íntegrament la reclamació patrimonial formulada pel senyor [REDACTED], en representació del menor d'edat [REDACTED], per no haver quedat provada la realitat i la certesa del fets pels quals es reclama, com tampoc la relació de causalitat entre el dany i l'actuació de l'Administració.

VI.- Competència per a resoldre el procediment de responsabilitat patrimonial.

L'òrgan municipal competent per resoldre la present reclamació patrimonial és l'Alcalde de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat, d'acord amb l'article 21.1.s) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 53.1.u) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

I en atenció a tot el que s'ha exposat, es proposa la següent

RESOLUCIÓ:

PRIMER.- *Desestimar íntegrament la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada en data 26 de gener de 2023 pel senyor [REDACTED] [REDACTED] en representació del menor d'edat [REDACTED] [REDACTED] en no concórrer els requisits exigits per l'article 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.*

SEGON.- *Arxivar les actuacions objecte d'aquest expedient.*

TERCER.- Notificar la resolució als interessats, amb indicació dels recursos pertinents.”

Per tot l'anteriorment exposat i en us de les atribucions que m'atorga la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i del ROM

RESOLC:

PRIMER. Desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada en data 26 de gener de 2023 pel senyor [REDACTED], en representació del menor d'edat [REDACTED], en no concórrer els requisits exigits per l'article 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

SEGON. Arxivar les actuacions objecte d'aquest expedient.

TERCER. Notificar la present resolució als interessats als efectes oportuns.

Així ho resol i signa l'Alcalde, Jordi Parent Beltran, davant meu, el secretari, Vicenç Tur Martí, que en dono fe i així ho certifico, als efectes de fe pública.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT